

Fraværende:

Alberti; Bank; Beck; Bregendahl; Brockdorff; Christophersen; la Cour; Hall; Jesen; Kayser; Klein; Knudsen; Lange; Larsen, L. G.; Lütken; Monrad; Müller, D.; Neergaard; Nielsen, J.; Pedersen, J.; Petersen, H. M.; Rimestad; Rosenørn; Walther; Warming.

Saa vel til dette som til det foregaaende Lovforslag indkrævedes Ændringsforslag til næste Dags Aften.

Man gik derpaa til det sidste Numer paa Dagsordenen: 1ste Behandling af Forslag til Lov angaaende Dannelsen af et Kirkeraad. (Forslaget findes i Ahang A, Spalte 589. ff.)

Sage: Ved Grundlovens § 3 er bestemt: „den evangelisk lutheriske Kirke er den danske Folkkirke, og understøttes som saadan af Staten.“ I Grundlovens 7de Afsnit er der givet en meget omfattende Frihed for dem, der ikke høre til Folketirken, og der er bestemt, at deres Forhold til Folketirken skal ordnes nærmere ved Lov. Dette Forhold til Staten paa den ene Side og denne store Frihed for anderledes Troende paa den anden Side er en naturlig Anledning til Grundlovens § 80, der lyder saaledes: „Folketirkens Forfatning ordnes ved Lov.“ For at Kirkens selvstændige Stilling ligeoverfor Staten, i de Forhold, hvor Selvstændighed er ønskelig og nødvendig for den, kan hævedes og for at Folketirken ligeoverfor anderledes Troende kan staae stærk ved Udviklingen af det indre Liv i selve Kirken, er det nødvendigt, at der gives Kirken en Forfatning. Vi have i Løbet af de 10 Aar, der ere hengaaede, siden Grundloven blev givet, haat Saameget at gjøre med de sociale Reformere og med Ordningen af vore finansielle Forhold, at de vigtige organiske Love, der ere bebudede i Grundloven ifølge en almindelig Samstemning, ikke endnu ere kaldte tillive. Nu turde Tiden vel være kommen, da man nærmere maa søge at ordne disse Forhold. Retspleien staaer endnu, som den stod i 1848, med lidet væsentlige Forandringer;

Communernes Selvstændighed er heller ikke endnu, saaledes som Grundloven tilliger, med Undtagelse af Hovedstadens Commune, bleven gennemført, og hvad Kirkens Forfatning angaaer, da er der maaskee i den Retning endnu skeet Mindre for at ordne Sagen end med Hensyn til de andre Forhold. Dengang Grundloven blev givet, var den almindelige Samstemning saa stor, at dersom den samme Tanke, der dengang, baaret ved den almindelige Bevægelse, var fremherskende, endnu var det, vilde det ikke være nødvendigt at gaae nærmere ind paa Nødvendigheden af denne Forfatnings Tilblivelse. Nu derimod have mange og forskjelligeartede Stemmer reist sig imod en Forfatning for Folketirken og jeg maa derfor tillade mig at gaae noget nærmere ind paa denne Sag, for at oplive i Erindringen endeel af, hvad der er foregaaet, og det, der i enhver Kirke, hvor der er kirkeligt Liv, maa ansees for en Nødvendighed. Det vil være de ærede Medlemmer bekendt, at man allerede fra den allerførste kristne Tid sølte Nødvendigheden af en kirkelig Eenhed. Vi finde i Apostlernes Gjæringer, 15de Capitel, da der var opstaaet Strid i Menigheden i Antiochien om et enkelt Spørgsmaal, at Paulus og Barnabas reiste til Jerusalem, forelagde Spørgsmaalet for Apostlerne og de Ældste, der forhandlede Sagen med Menigheden, prøvede den og afstemte over den, og den Beslutning, der blev taget, gik da over til at blive gjældende for de forskjellige Menigheder. Denne Samvirken af Overhyrder, Biskopper, eller hvad man vil kalde dem, og Menigheden, gaaer igjennem Christenheden i de første Aarhundreder. Katholicismen skyder Menigheden ud og giver Geistligheden hele Magten; vi see der den meest fuldstændige kirkelige Ordning, der maaskee er seet fra Formens Side, og denne Ordning har givet den katolske Kirke en saadan Styrke, at den har holdt sig og tildeels udbredt sig, og det uagtet de Principer, hvorpaa den hviler, ere i allerhøieste Grad stridende imod den nyere Tids almindelige religiøse Ideer. Ufeilbarligheds læren, Mangelen paa Frihed til at tænke, tale, lære eller udtræde af Kirken og danne religiøse Samfund med meget Andet staaer i den meest skjæ-